

вече свѣтлина и топлина. Първата клечка кибритъ спаси положението. Каквото представя клечката кибритъ за измръзналия пѣтникъ, такава нѣщо е Божественото въ всички трудни моменти на човѣшкия животъ. Ако въ трудни моменти на живота си не можете да намѣрите първата клечка кибритъ — Божественото, и да я запалите на огнището, вие сте изгубени. Огнището представя човѣшкото сърдце, на което огънятъ трѣбва постоянно да гори, безъ да загасва. Загасне ли огънятъ въ огнището, вие сте изгубени. Тогава трѣбва да дойде нѣкой отвѣнъ, да запали огъня ви, да ви спаси. Огънятъ на огнището и свѣщъта на свѣтилника трѣбва постоянно да горятъ.

Нѣкой се обезсърдчилъ и казва, че иска да напусне земята. Дето да отиде, една идея трѣбва да носи съ себе си: да обича и да го обичатъ. Ако отиде на небето и спре предъ вратата на рая, веднага ще го попитатъ: Обичашъ ли? — Обичамъ. — Обичатъ ли те? — Обичатъ ме. — Влѣзъ вътре. Райската врата ще се отвори, и той ще влѣзе въ рая. Който излиза отъ ада и отива при Христа, и той трѣбва да отговаря на формулата „обича ли, и обичатъ ли го“. Разликата е само въ това, че който иска да влѣзе въ рая, отвѣнъ ще отговаря; който иска да излѣзе отъ ада, отвътре ще отговаря. Докато е на земята, много пѣти човѣкъ ще влиза и ще излиза отъ ада. Щомъ влѣзе въ ада, той веднага хлопа на вратата, иска да излѣзе вънъ. — Кой е тамъ? —